

heller ikke det, diskussionen går på i dag, og det er det, der er problemet og grunden til, at den her debat vælter hver gang.

Det her forslag mener jeg egentlig klart er en diskussion om lovgivning, som blev lavet i 1989, og dermed må det altså også være et juridisk spørgsmål om, at der i dag er en gældende lovgivning, som forhindrer, at folkekirken eller andre trossamfund ville kunne tage en sådan beslutning. Det er derfor, jeg ikke forstår, og jeg synes ikke, vi får et svar fra fru Birthe Rønn Hornbech: Hvordan kan man tale om, at det her er at pålægge folkekirken et krav? Vi giver dem en frihedsrettighed.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Diskussionen ville være lettere, hvis man hørte efter, hvad jeg sagde. Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt, at man pålægger et krav.

Fru Lissa Mathiasen kunne jo prøve at tænke på den socialdemokratiske borgmester på Langeland, der forleden dag meldte sig ud af Socialdemokratiet, fordi der blev ommøbleret herinde. Han blev heller ikke pålagt noget, men hans selvforståelse i Socialdemokratiet røg sig en tur, og han meldte sig ud.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu har jeg meget svært ved at se sammenligningen, det er jo fair nok ...

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det vidste jeg godt!

Lissa Mathiasen (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech siger: at håndhæve over for folkekirken. Så siger jeg, at det er mig inderlig imod. Det tror jeg er alle forslagsstillerne inderlig imod. Vi skal ikke håndhæve over for folkekirken. Jeg ønsker ikke at blande mig i folkekirkens indre anliggender. Det er folkekirken selv, det er de andre trossamfund selv, der skal tage denne beslutning. Jeg skal slet ikke blande mig i det.

Men lige så vel som at vi i dag har præster, der ikke ønsker at vie fraskilte, selv om mange gør det i dag, flertallet gør det, så har vi også præster i dag, der heller ikke vil anerkende kvindelige præster, til trods for at vi tilbage i 1947, hvis ikke jeg husker helt forkert, fik anerkendelsen af kvindelige præster.

Det er derfor, jeg ikke forstår det, og jeg synes, vi stadig væk har brug for et svar: Hvad er det, der er fru Birthe Rønn Hornbech så inderlig imod, og hvad menes der, når fru Rønn Hornbech siger, at det her ikke har noget med retlige spørgsmål at gøre?

Kl. 17.45

Vi har altså en lovgivning i lov om registreret partnerskab. Vi rører ikke folkekirken, vi rører ikke de andre trossamfund. Vi siger bare, at vi ønsker at fjerne den barriere, der er, og så kan man bagefter selv frit tage den beslutning, man vil, hvis man vil.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det er mig inderlig imod at være medlem af en folkekirke, hvor en meget stor del af menigheden vil være imod det her forslag, og det er mig endnu mere inderlig imod som lovgiver at skulle være med til at presse det ned over hovedet. Der har vi bare en forskellig opfattelse af frihed. Jeg taler hverken om at håndhæve eller tvinge, jeg taler alene om at lovgive, og det ville blive opfattet som tvang og som håndhævelse.

Jeg synes igen, fru Lissa Mathiasen skulle gå hjem i sit lønkammer og tænke over, hvad selvforståelse er, og så tænke på borgmesteren på Langeland. For det er sådan set et fremragende eksempel på, at der sker noget et sted i en bevægelse, som man ikke kan lide, og derfor kan man ikke være med. Det vil jeg ikke udsætte folkekirken for endnu. Når der er kommet større forståelse, bliver det en anden sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Vi siger tak til ordføreren, der er ikke flere spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Selv om jeg kun har været i Folketinget i 4½ år, må jeg tilstå, at jeg godt kan føle mig som lidt af en discjockey, der sådan sætter gamle plader på, når de her genfremsættelser kommer igen og igen.

Man, ja, man bliver så utrolig rørt, når politikere og partier, som vil blæse kristendommen en hatfuld og gerne vil have folkekirken aflivet, drager en så rørende omsorg for folkekirkens præsters samvittighedsfrihed. Jeg synes virkeligt, at det er et meget smukt træk. Det er jo bare frihed, vi vil, gentager forslagsstillerne i det uendelige. Jeg synes, det blev udtrykt med meget